

"KELEIVIS"
PARANKLAUSIAS DARBO ŽMONIŲ
LAIFRAŠTIS, LEIDŽIAMAS
J. G. GEGUŽIS ir DRAUG.
BOSTON, MASS.

KAINA METAMS:
Amerikoje .. \$1.50
Kitose šalyse (užrubežiuose) .. 1.75

PUSEI METŲ:
Amerikoje .. 75 c.
Kitose šalyse .. \$1.00

Kreipiantis su kokiais nors reikalais į
"KELEIVIS" redakciją arba užsimokant
už laikraštį, visados reikia teip adresuoti:

"KELEIVIS"
28 Broadway, S. BOSTON, MASS.

"KELEIVIS"
LITHUANIAN WEEKLY
— published by —
J. G. GEGUŽIS & CO.
every Thursday in BOSTON, MASS.
Represents over 4,000 Lithuanians in the
city of Boston, 50,000 in New England
and about 400,000 in United States.

The best Advertising Medium. Executes
all kinds of Job and Book PRINTING.
Translating and Printing in all Modern
Languages.
All Communications should be addressed:
"KELEIVIS"
28 Broadway, S. BOSTON, MASS.

No. 23

Boston, Mass., 3 Birzelio | June | 1909 m.

Metas V.

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER FEBRUARY 23, 1905, AT THE POST OFFICE AT BOSTON, MASS., UNDER THE ACT OF CONGRESS OF MARCH 3, 1879.

VISOKIOS ŽINIOS

IŠ RUSIJOS.

Valstiečių skola.

Iki tam laikui, kada buvo panaikinti išperkantieji mokesčiai, butent iki 1907 metų visoje Rusijoje valstiečių buvo neužsimokėta 35 milijonai rublių. Toji skola tebėra da ir šiandien. Kairieji Dumas atstovai pareikalavo nuo vyriausybės tos skolos panaikinimo, bet toji nenori sutikti.

Stolypinas pasilieka.

Buvo pasklydusios kalbos, kad dešiniųjų politika privertė Stolypiną atsistatydinti. Tokias kalbas leido dešinieji atstovai ir sukėlė didelį nerimavimą tarp spalininkų, kurie skaito Stolypiną savo žmogiu. Dabar tečiaus viršausiojų įsakymu apskelbta, kad Stolypinas pasilieka ir toliau ministrų pirmininku.

Tukumo byla.

Tris savaites karo teismas nagrinėjo latvių bylą už padarytą 1905-tais metais sukilimą Tukume. Svarbesnieji kaltininkai buvo nuteisti da 1907 metais. Dabar gi teismas da vienam paskyrė mirties bausmę ir 34 žmones pasmerkė į katorgą ir ištrėmimui.

Bandymas apvogti pinigyną.

Tiflės pradėta buvo kasti urvas po gubernijos pinigyną, kuriame buvo sukruta apie da milijonų rublių. Iš-kasta apie 50 sieksnių ilgu-mo. Dėlei to suimta keletas žmonių.

Kratos armenų tarpe.

Pastaruoju laiku labai pradėta persekioti gyvenančius Kaukaze armenus. Erivanuje uždarytos trys skaityklos ir savitarpinės paskolos draugija. Suimti gydytojai, advokatai, mokytojai ir pirkliai armenai. Tokios pat žinios pareina ir iš kitų miestų.

Garsi byla.

Balandžio 29 ir 30 dieną Senatas nagrinėjo buvusiojo policijos departamento direktoriaus Lopuchino bylą, kuris, kaip jau buvorošyta, pranešė rusų socialistams revoliucijonieriams apie šnipą Azevo provokatoriškus darbus. Per tai Azevą partija nuteisė mirtin ir Rusijos policija nustojo labai jos branginamo šnipą, per kurį suzinodavo visus socialistų-revoliucijonierių žingsnius. Lopuchiną kaltina, kad jisai pagalbėjo soc.-revoliucijonieriams apsiginti nuo šnipų ir pertai padarė didelę pragaistį Rusijai. Teismas nuteisė Lopuchiną 5 metams katorgos.

Per praėjusią savaitę, teismui nusprendus, nužudyta iš viso 18 žmonių: Kamisėne, Charkove ir Tambove — po 8, Kurske, Lodzjuje, Tveryje

Zidroje — po 2 ir Ekaterinoslave 1 žmogus. Nuteista nužudyti 29 žmonės.

Pabėgelis liko išduotas.

I Liepoją sugrįžo laivas „Rossija“ iš Amerikos su 122 emigrantais. Jų tarpe randasi Amerikos valdžios išduotas Kijevo pačtorius Macijenko, kuris bėgo į Ameriką su 2,000 rublių valdiškų pinigų.

Kiek gyventojų Peterburge?

Paduotoji statistika liudyja, kad nuo 1 sausio d. 1909 m. Peterburge buvo 1,572,000 gyventojų. Mirtis čia šiuo-čia plačiai: 1908 metuos pasimirė 44,311 ypatų, iš kurių 25,083 moterys ir 19,218 vyrai.

Atrastos bombos.

Tagauroge buvo rengiama suardyti kalėjimą prie bombų pagelbos, kurias sudėjo tarpe plytų, paskirtų namo pataisymui. Jas ketino kaliniai įsinešti į vidų, bet kas tai pranešė policijai ir toji sugavo tulą kalinio žmogą Gaponovą, nešusią bombą ir atrado daugiau didelių bombų. Darbas ant nieko nuėjo

Gudrų kaliniai.

Ukmergėje, Lietuvoje. — Kada da kalėjimo sargai atėjo suskaityti, ar visi kaliniai randasi, tai visi kaliniai užpuolė ant jų ir nužudė. Paskui jie nuvilko nuo jų rubus ir aprėdė da kalinius. Nuduodami tikrus sargus, jie varė kitus 9 kalinius iš kalėjimo. Misi-jo, kad niekas nesupras, kas čia darosi. Pradėta i juos šaudyti. Liko sužeistas vienas sargybiniš. Du kaliniai užmušta ir keletas sužeista. Gudriai buvo sugalvota, tik ant nelaimės nepasisekė.

Kalinyš šulinij.

Iš Prilutsko kalėjimo pabėgo tifu sergantis kalinys. Niekur jo negalėjo surasti ir kalėjimo valdyba kalbė, kad jis lyginai į vandenį įpuolęs. Po 4 dienų jo kunas atrastas šulinij, iš kur vandenį vartoja kaliniai. Kaip greitai jie visi gali užsikrėsti taja liga.

Popas juodašimtis.

Ant stoties Čeliabinsko popas Jevstratov kasdien dalina juodašimčių laikraščius „Vie-če“ ir „Viernost“, Tų ir kitų jis išduoda apie 400 ekzem-plių. Nėra ko pykti. To-kis jau jo amatas.

Redaktorius gauna 20,000 rublių.

Redaktorius laikraščio „Moskovskij Viedomosti“ L. Tichomirov gauna nuo valdžios kas da mėnesiai po 20,000 rb. už spauzdinimą valdiškų ap-garsinimų. Jeigu Duma pa-reikalaus valdiškų apgarsini-mų panaikinimo, tai valdžia prižadėjo išsų Tichomirovui išduot 50 tukstančių rublių. Tokius pinigus gaunant, ga-lima už dyką laikraštį dalinti.

Balandžio 24 d. Duma nu-tarė, kad norint skirstyties i viensėdžius užteksią didžiū-mos sodžiaus balsų, ne dviejų trečdalių, kaip ligšiol buvo.

ŽINIOS IŠ VISUR.

Vel pradeda nerimti mahometonai.

Iš Adanos i Konstantino-polį praneša, kad mahometai vel pradeda kliudyti kitokių tikėjimų žmones. Kariume-nėj atsiranda senosios val-džio šalininkų, todėl galima laukti naujos betvarkės. Pa-reikalauja, kad būtų atsiųsta daugiau jaunaturtių kariu-menės, kuri, reikalauji esant, numalšintų fanatikus.

Kitas streikas Francuzijoje.

Paryžius, 23 geg. d. Nors darbininkų sąjunga išleidė atsisaukimą, kad būtų už-baigtas streikas, vieno tarnau-jantieji ant laivų neklauso. Jie išėjo streikuot, simpati-zuodami krasos darbininkų ir telegrafistų streikui, bet da-bar patys reikalauja, kad jiems būtų pripažintos visos išlygos fabriku darbininkų. Daugelis laivų negali važinė-ti tavorų ir stovi uostuos. Pra-monija puola.

Darbininkai laimėjo.

Francuzijos ministerių po-sėdyj buvo svarstyta apie pri-pažinimą valdiškiems darbi-ninkams lygių tiesų su pa-prastais darbininkais. Pripa-zinta, kad jie gali organizuo-tis ir kovoti už savo reikalus, tik nekelti streiko. Nežinia, ar sutiks ant to Francuzijos darbininkai, nes streikas tan-kiausiai buna galingiausių įrankiu kovoj.

Da 13 pakartų.

Konstantinopolj 26 geg. d. liko pakarta da 13 senosios valdžios šalininkų. Darodyta, kad jie visą laiką priešinosi revoliucijai ir jai užsibaigus vis da agitavo už sukilimą prieš naująją tvarką.

Kareivių susiremimas.

I Budapeštą (Vengrija) at-ėjo žinia, kad ant Bulgarijos ir Turkijos rubežio buvo susi-rėmę šitų dviejų šalių kareiv-iai. Laikė peštynių krito ke-letas iš vienos ir kitos pusės.

Streiklaužius muša.

Hanalulu. Vietinėse plan-tacijose įvyko didelis streikas Daržų savininkai bando pri-pildyti vietas streiklaužiais. Čia jų atveža apie 2 tukstan-čių. Streikininkai užpuolė juos mušti. Kilo smarkios peš-tynės. Vienas japonas darbi-ninkas užmuštas.

Neteisingi konsuliai.

Laikraštis „Local Anzeiger“ praneša, kad Francuzija ir Rusija atšaukė savo konsu-lius iš Konstantinopolio — Constransą ir Zimovjovą. Tarp rastų buvusiojo sultono dokumentų yra ir raštai apie šitų dviejų konsulių sutartį su Abdul Hamidu, kuris Con-strans'ui mokėjo slapta 2,000 svarų turkiškų pinigų ir Zi-movjovui 1,000 už pranešimą apie Rusijos slaptības. Už pinigus valdininkai ir visi kiti net motiną ant loterijos sleistų.

Streikininkų nepriima.

Paryžius, 29 geg. d. — Ve-liausios žinios skamba taip: „Daugybė krasos darbininkų ir telegrafistų po streiko da-vis negauna darbo, nes jų vietose dirba streiklaužiai. So-cijalistų frakcija (skyrius) parlamente įnešė reikalavimą, kad visi streikininkai būtų priimti i darbą. 141 deputa-tas balsavo už įnešimą, o 338 prieš. Lai Francuzijos dar-bininkai pasimokina, ką rink-ti i parlamentą.

Japonijoje javai užderėjo.

Iš Tokio ateina žinios, kad Japonijoje ryziai ir miežiai pusėtinai užderėjo. Badas provincijose susimazino. Pra-monija pradeda kilti. Pinigų galima pasiskolint už mažus procentus. Teip sakyti, smul-kiosios buržuazijos buvis pa-sigerino, o darbininkų — nė kiek.

Filozofas pasimirė.

Zeneva. — Čia pasimirė ži-nomas filozofas ir teologas Julijus Ernestas Naville. Gi-mė jis 1816 metuos. Ilgai žmogus gyveno ir nestebėti-na, kad apie šį ar tą galėjo pagalvoti.

Vietoj duonos — švinas.

Reggio, Italija. — Vienam kaime, padėtam ant vietos paskutiniojo žemės drebeji-mo, gyventojai surengė de-monstraciją prieš valdžią, ku-ri, bedalindama nukentėju-siems aukas, sudėtas viso pa-saulio, nuskriaudė daug to kaimo gyventojų. Abelnai, iš-tų aukų naudojasi daugiau Italijos valdininkai, negu tie, kuriems tos aukos sudėtos.

Demonstrantai, skaitliu-ję kelių tukstančių, negalėdami su valdžia geruoju susitaikyti, apsupo kariumenės barakus, kuriuose buvo sudėti pinigai ir valgomieji daiktai ir ban-dė juos spēka paimti. Bet ap-sivylė vargšai. Vieton duonos valdžia pavaišino švinu — ka-reiviai pradėjo šaudyti, ir žmonės, nors alkani, pradėjo bėgti, jieškodami išsigelbėji-mo nuo mirties. Prie bara-kų paliko keletas jų draugų nušauta ir kelios dešimts su-žeista.

Kas remia carą?

Londonas. — Anglijos laik-raščiai praneša, kad grupa angliškų kapitalistų suteikė carui paskolą, 3 milijonus ir 250 tukstančių svarų sterlin-gų [apie 30 milijonų rublių]. Palukos caras mokės pus-penkto rublio nuo kiekvieno šimto ant metų.

Tie pinigai eis ant naujų durtuvų, kalėjimų ir užlaiky-mo šnipų. Mat kas remia ca-rą!

Standard Oil Co. Austrijoj.

Hamburg, 29 geg. d. — Au-strijos neftos išdirbystės val-dytojai padarė sutartį su Amerikos „Standard Oil Co.“, kurios rankas perėis Austri-jos neftos išdirbystė. Ameri-kos godus kapitalistai mato-mai stengiasi apžiot viso pa-saulio pramoniją. Ar nepa-springs tik!

IŠ AMERIKOS.

3284 muralai nulinčiuoti.

New York, 1 birzelio d. — Čia atsibuvo tautiška mūrinių (negrų) konferencija. Kalbė-toja Ida Wells Barnett pra-nešė, kad laike pastarųjų 25 metų likę nužudyta Suvieny-tose valstijose 3284 mūrinai, kaip neapkenčiami baltvei-dziams elementai. Kada jos užklausė, kodėl teip elgiasi su mūriniais krikščioniška-tauta, ji atsakė, kad norima juos išnaikinti, nors visi su-pranta, kad tai nedoras dar-bas. Paskutinis kalbėtojas W. E. St. Clair nupeikė pre-zidentą Taftą, sakydamas, kad jis ne tik tiki nestabdo tautiškos neapykantos, bet da kur-sto prieš jos.

Milijonierius pasimirė.

Iš New Yorko praneša, kad pasimirė tulas G. Rodgers, vienas iš narių žinomos „Oil Trust Co.“. Paliko jis 75 mi-lijonus dolerių. Tai buvo jo pelnas iš aliejaus, gazo, va-rio ir kitų išdirbysčių, o teip-gi iš geležinkelių. I milijonie-rius išėjo jis iš neturtingo kontoros darbininko, kuris 1861 metuose prisidėjo prie kompanijos vos su 600 dole-rių. Ne vienam darbininkui šitas šikštuolis išplėšė duonas kasnį iš burnos, ne vieną nukankino darbe, ko sukro-vė tiek milijonų, vienok su-savim nenusinėse.

Baisi knyga.

Pittsburgo turčiai baisiai užgauti ką tik išėjusios kny-gos [romano] po vardu „Mo-terų Klausimas“. Autorius J. R. Scott begailestingai iš-juokia Alleghenes pavieto Kliubo narius, kur jo ne-priėmė. Turčiai sprendžia, ar negalima kaip nors už-drausti platinti šitą knygą. Tulos moterys teip iširdo, kad žiopsos sau ir ketina da bai-sėnę knygą parašyti.

Darbdavių susivaziavimas.

Richmond, Va. — 25 geg. d. čia atsidarė 30-ta sesija bo-velnos fabriku savininkų. De-legatų pribuvo iš visų Ameri-kos kraštų pribuvo apie 1,000

V-tas Lietuvių Socijalistų Sąjungos Susivaziavimas.

So. Boston, Mass. Susiva-ziavimas prasidėjo 28 geg. d. 10 val. iš rytų. Delegatų pri-buvo iš įvairių miestų 30 su-viršum. Susivaziavimo sekre-torium išrinktas A. Antonov, Pirmsėdžiai buvo renkami kas sesijai kiti. I presos komitetą įėjo J. Stasiulevičius ir J. Gri-nius. Apart kitų klausimų pirmose sesijose buvo iškristi užmetinėjimas F. Bagočiui pinkertonystės. Pasirodė, kad jokių faktų nėra, tik teip keno-tai paskalos paleistos, kuriomis Pildomasis Komite-tas beveik visus metus buvo užimtas. Taktikos dalykuose pats F. Bagočius prisipažino padaręs keletą klaidų. Iš at-

skaitų pasirodė, kad šimet su-pirkta daug spaustuvės įran-klų, todėl pasidarė apie 600 dolerių skolos. Naujų ku-pų skaitlius žymiai pasididi-no, tik senųjų daugelis be-veik visai pakriko, iškilus sa-vitarpiams vaidams sąjun-goj ir bėpamatiniam užsipul-dinėjimui ant veiklesnių Są-jungos darbininkų.

Chicago kuopos įnešė, kad „Kova“ būtų perkelta i Chi-cago. Perkėlimo lėšas jos apsiima išmokėt. Visi dele-gatai tam pritarė, nes ten daugiausiai randasi lietuvių, kas suteiks progą gauti dau-giau pašalinių darbų. Pasiro-dė, kad sekretorius turi labai daug darbo, kurio be atlygi-nimo negalima išpildyti. Nu-tarta mokėti jam nors mažą algą. Nutarta išleidinėti kas mėnuo priedą prie „Kovos“, kuriame tilps visi Sąjungos reikalai.

Susivaziavimas traukėsi 4 dienas. Reikia stebėtis iš de-legatų rimtumo ir nuodugni-nio dalykų gvilpeninimo. Tvirtai galima sakyti, kad tik pirmas tokis susivaziavimas atsibuvo pas Amerikos lietu-vius. Išnyko visokios frakci-jos, matėsi solidariskumas, no-ras pasekmingai darbuotis ateityj. Pėtnyčios vakare at-sibuvo teatras, subatų —kon-certas, o nedėlioj —prakalbos. Referatą skaitė apie social-nukankino darbe, ko sukro-vė tiek milijonų, vienok su-savim nenusinėse.

Baisi knyga. Pittsburgo turčiai baisiai užgauti ką tik išėjusios kny-gos [romano] po vardu „Mo-terų Klausimas“. Autorius J. R. Scott begailestingai iš-juokia Alleghenes pavieto Kliubo narius, kur jo ne-priėmė. Turčiai sprendžia, ar negalima kaip nors už-drausti platinti šitą knygą. Tulos moterys teip iširdo, kad žiopsos sau ir ketina da bai-sėnę knygą parašyti.

Darbdavių susivaziavimas. Richmond, Va. — 25 geg. d. čia atsidarė 30-ta sesija bo-velnos fabriku savininkų. De-legatų pribuvo iš visų Ameri-kos kraštų pribuvo apie 1,000

XXIV S. L. A. SEIMAS Worcester, Mass.

Birzelio 1-mą prasidėjo XXIV Seimas S.L.A. Beaver salėje.

31 gegužio buvo didelė pa-roda, kurioje dalyvavo apart delegatų draugystės Worces-terio ir iš aplinkinių miestų.

Po parodai suėjo i salę Me-chanics Hall, kur buvo pra-kalbos. Kalbėjo miesto majo-ras, Tareila ir Balevičius.

Vakare ant tos pat salės buvo balius. Apskritai susi-rinkimas didelis, delegatų privaziavo daug iš visos Ame-rikos. Skaitlingiausiai repre-zentuotos kolonijos: Boston, Chicago, Shenandoah ir Wa-terbury.

Bostono elektrokario konduktorius Fred F. Cam-plade likos pasmerktas ant 30 dienų kalėjiman už pasi-savinimą suklektuotų pini-gų.

Policmanas G. Plummer, besivydams paskui savo au-kos, šoko per tvorą ir perlau-žė sau koją.

IŠ LIETUVOS

Mariampolė. [Suv. gub.].

Zandarų rotmistras Kislinkskis apsidirbęs su „Sviesa“ dabar įjesko priekabių prie „Mari-ampolės Ukin. Draug.“. Per kratą pas P. Vitkauską buvo paimta surašas D-ės narių, tai dabar žandarai valkiojasi po rąstines, žiurinėja knygų surašuose, kur koks narys gyvena. Ar mano kratas da-ryti, ar tik nori daznoti, kō-kių paziūrų žmonės priguli prie „Mariampolės Ukininkų Draugijos“.

Šiauliai. — Laisvosios die-nos praėjo. Daugybė žmonių sėdi kalėjimuose. Bet sun-kias kalinio gyvenimo sąly-gas išlaiko tik patys stiprieji. Silpnesnieji-gi miršta arba dvasiškai arba ir kūniškai. — Teip nakčia iš Balandžio 27 i 28 d. tarp keturių kalėjimo sienų, be keno pasigailejimo, be atjautimo artimų žmonių, nesulaukusi nei teismo, kuris turėjo būti už 15 dienų ir ku-ris, beabejo, būtų ją išteisi-nęs, — pasimirė jauna lietu-vaite A. A. Ona Podziunytė. Liepojaus gimnazijos 7 kle-sos mokinė. Ją suėmė Rugsė-jos 8 d. 1908 m. Troškonij dva-re [Linkavos v., Panev. pav.] pas dėdę Jasinską; ji pas jį gyveno tik iš bėdos. Dėdė, sako, būtų galėjęs išimti ją ant parankos, bet neisėmė. . .

Vilnius. — Vilniaus vys-kupijos administratorius K. Michalkievičius paliepė Ka-tedros Aušros Vartų ir Ver-kų-Kalvarijos klebonams, kad nuo gegužės 3 dienos iki rug-sėjo 14 d. lietuviams maldi-ninkams kas šventadienis bū-tų lietuvių kalboj pamokslai. Be to, jeigu atsirastų tose baz-nyčiose užtekintai klausyto-jų, tai ir toliau nesiliati li-tuviškai pamokslus sakius.

Balandžio gi 28 d. Vilniaus kunigų seminarijos rektoriui paliepta, kad ateinančiais mokslo metais Vilniaus semi-narijoje būtų išguldoma pri-vestinai visiems klerikams ir lietuvių kalba.

Keturvalakiai [Vilk.pav.] Gegužio 5 d. Geisteriškių so-džiaus ukininko G. .jio kiau-lė, beknizdama, iškuiso skry-nę su knygomis. Ukininkas pamatęs nusigando, kad gali būti bėda, davė žinią Keturvalakių žemsgariams.

Tie tuoju atvaziavo, paėmė skrynę, užpėtyjo ir išvežė i Vilkaviškį. Žemsgariai gi-riasi, būk jie atradę. Kas ra-do, o kam garbė.

Biržai. — Paskutinais me-tais pas mus pradėjo didintis girtuokliavimas. Miesčiu-ke yra du monopoliai, abu kas metas parduoda daugiau ne už 60 tukstančių rub. degti-nės. Keli metai atgai buvo tik kelios aludės, o dabar priviso jų net 16. Be to Bir-žuose yra vienas traktierius ir viena vyno ir seip svaigi-nančių gėralų sākrova.

Iš „Liet. Uk.“

Pasikalbėjimas Maikio su Tėvu.

— Kur eini, Maik? Gal ant socializmo susivaziavimo? — Iš kur tu žinai, kad atsi-
buvo susivaziavimas? — Gavau apgarsinimą, kad So. Bostone atsisus lietuvių socializmo susivaziavimas ir traukia pažūrėti. Vis netikėjau: maniau, kad tik tu vienas tokis esi. O, Maik, kaip aš išsigandau, kada pamaciau jų kelias dešimtis. Iš visos Amerikos susivaziavo. — Tu visų da nematei. — Teip, vaikel, sakė, kad tik po vieną nuo dešimties atsiuntė, o iš tolimų vietų atvyko tik po vieną nuo kelių dešimčių. Aš net drebėti pradėjau. Mislėjau, kad susivaziavę ir bažnyčią sugrius, ir dangybę žmonių nužudys. Niekas tokiu neatitiko. Da vienas delegatas mane kvailu pavadinio ir nerorėjo daug kalbėti, kada aš pasisilijau padėti dirbti bombas. Mat aš nerėjan tikti, o nežinėjau kaip. — Jeigu nežinai, tai ne lišk. Da gerai, kad labiau neiskolijo. — Na tiek to, Maik. Vienok aš į salę eiti bijojau, kur jie laikė susivaziavimą. — Dėlko? — Tu vis klausinėji. Juk jie, mislėjau, bombas daro ar teip ką baisų. O da čia kunigėlis mūsų parapijos liepė šalintis nuo socializmo ir nesilankyti į jų susirinkimus. — Reikia, teip nieko ir nedasizinojei. — Bučiau dasizinojęs, jeigu ne nelaimė. — Kas teipatsitiko? — Žinai, aš bijojau eiti į salę, todėl žiūrėjau per plyšį. Qindau į arklių tvartą ir tūmėjau, ant sienos užsilipęs. — Kaip tai į arklių tvartą? — Argi tu nežinai, jog ten arti yra arklių tvartas? Ugnagesiai laiko ten savo arklius. Suprask, nusivėriau už didelį vieni, kurios buvo į sieną įkalto arklių pri-
rūšimui. Laukiu, laukiu, o socialistai nieko nedaro; vis kalbasi, svarsto įvairius dalykus. Na, mislįu, sulauksiu. Bet kokis-tai nelabasis pataisė, kad vili išsitraukė iš sienos. Dūl! aš ir nupuoliau ant arklio, o nuo jo ant žemės. Kaip pradės jis mane spardyti, vos tik neužmušė. Pats matai, kad da žaidžia ne užgvo ant kaktos. — Ką tu darei šitame atsitikime? — Da mat klausinėja... Rečiau, kaip pasitęs. Argi gali žmogus tylėt matant pri-
sartinantį gylę? — Tiesa ne visai dailiai tau pasisekė. Turbut ir arklys todėl tavo spardė, kad tu kvailas. — Kaip tai kvailas? — Protingas žmogus būtų įejęs į salę ir pasiklausęs. Ką socializmo delegatai kalba, nes nebūvo uždrausta. Tu lūnai į arklių tvartą ir žiūrėjai per plyšį. Žinoma, visi tamsiai teip daro. — Po šimto pykčių, Maik! Juk aš jau ne tokis kvailys, kaip pirma buvau. — Vienok seną paprotį da pildai. — Argi tu nežinai, kad pri-

pratimas aršesnis už prigimi-
mą. Rodos, teip stengiuos, teip noriu gerai padaryti, o išėina kartais nū šėip, nū teip. — Gerai, kad prisipazįsti. Dabar sakyk, kas ten toliau su tavim atsitiko? — Rečiau... Išgirdo ugnagesiai. Atbėgo. Jie mislįo, kad aš noriu arklių pavogti arba teip esu kokis beprotis. Užspuolė mane tasyti. Iš pradžios maniau, kad tai so-
cialistai man šonus bado, paskui išvydau, jog ugnagesiai. Neuzilgo ir policistas atėjo. Norėjau pasiteisinti. Neklausio. Nuvežė į po-
licijos nuovadą. Čia pradėjo klausinėti: „Ko tu lin-
dai į tvartą?“ „Kaip po arklio kojų patekai?“ ir teip be galo. — Kaip tu teisinai? — Nors metas galvok, čia jau nėra budo išsiteisint. Prisi-
pazinau. Sakau: „bijojau eiti į socializmo susivaziavi-
mą, o matyt norėjau, ką jie daro, todėl per plyšį tūmėjau“. Kaip pradės jie iš ma-
nės juoktis, nors į žemę lišk. — Kas juokėsi. — Policistai ir visi, kas tik ten buvo. Turbut, ir jie pritaria socialistams. — Labai smagu girdėt, kad iš tokių kvailių juokiasi. Nors policija neapkenčia so-
cializmo, vienok kiekvieną sykį persitikrina, kad jie gud-
rus, o iš tamsių jie patys juokiasi. — Be ypatisckumų, Maik. Tu jau kolioji mane. Užpyk-
siu ir visai su tavim nekalbė-
siu. — Nėpyk, tėve. Vėlykėik į Worcester, Mass. į Susivie-
nyjimo Lietuvių Amerikoj seimą. Pas socializmus viskas ejo gerai, dailiai. Dang ko naudingo jie nutarė. Pasi-
ziurėk, kaip tautiečiai veiks. — Išmintingas tavo patari-
mas. Reikės eiti, nes ir aš da vis atjaučiu tautiskumui.

“Socializmą su- griovem!”

— Socializmas griava, nyk-
sta! — rėkia burzujai, kleri-
kalai. — Socializmą jau sugriov-
vėm! — šaukte šaukia kiti. — Tuo tarpu socializmo da
nebuvo: dėl to jis da negalėjo
griuti, dėl to jo da ir sugriau-
ti negalima. — Bet socializmo mokslas
vis mazian pasekėjų tur! Jų
išvedimai vis labiau sviruoja! — Taip skelbia klerikalų laik-
raštija. — Vienok ir teip kalba tik
tie, ką to mokslo nepažįsta, ko
jie da nesupranta. Socializ-
mo priešai tankiausia nukala
savotiškų socializmo moks-
lus, tuos mokslus paskui
griauna ir džiaugiasi, kad
jiems pasisekė sudarkyti tą,
ko nēr. Tuo tarpu socialis-
tų mokslas, kaip augo, teip
auga. — Klerikalai išmisliu, būk
socialistai nori viską lygiai
išdalyti, ir tuoj išrodinėja.
Ir ištikro, jeigu socialistai no-
rėtų viską padalyti, tai jie
būtų tik svajotojai, ir to-
kiais svajotojais, kurių svajo-
nės niekad gyvenimui ne-
įvyktų, nes niekad negalės
žmonės tarp savęs viską lygiai
išdalyti. Socialistai nemoki-
na viską išdalyti, bet nurodo,
kad ateityj visi įrankiai išdir-
bimo prigulės visiems žmo-
nėms (visuomenėi), o tuom
klerikalų džiaugsmas, būk pa-
sisekė suardyti socializmo
mokslą — be vertės. — Klerikalai išmisliu, būk
socialistai mokina, kad atei-
tyj žmonių lygybė bus visa-
me. Jie teip išmisling džiau-

giasi, kad socializmo mokslas
be pamatų, nes visomet vi-
ni bus augstieji, kiti žemes-
ni, vieni su juodais plaukais,
kiti su geltonais, vieni vyrai,
kiti moters ir t. t. Tuo tarpu
socialistai nurodo, kad atei-
tyj visi žmonės turės lygias
tiesas prie darbo ir prie vai-
sių bendro darbo. — Klerikalai išmisliu, būk
socialistai nori suardyti šei-
myną, nori, kad visur būtų
paleistuvystė. Bet ir čia ne
taip dalykai stovi. Socialis-
tai tik nurodo, kad dabartinė
šeimyna ne nuolatinė forma,
kad ji atsidūrė iš kitų formų,
ir kad ateityj galės būti nau-
ja šeimos forma, jeigu to re-
ikalauja naujos gyvenimo
sąlygos. O paleistuvystė neiš-
nyks, kol neišnyks ši tvarka. — Ir dar dangybę visokių ne-
būtų daiktų socializmo prie-
šai išmisliu, kad socialistus
perstatyti pugalviai, kad jų
mokslą sumaišyti su purvais.
Jų rankose tai geriausias gin-
klas, nes daug tamsuolių yra,
kurie gali patikėti įvairiems
nebutiems daiktams. Ir taip
bus, kol bus tamsuoliai, kol
darbininkas leis save už no-
sies vestis savo priešams. Bet
kada darbininkai susipras,
kada pažins savo priešus ir
jų kovos būdą, tai visus savo
dabartinius veidmainius draugus,
o tikras dėsas su pa-
niekinimu atstums ir eis jie
tuomet į kovą už savo teises,
už savo ateitį, už socializmą. — Kad greičiau ta valanda
įvyktų! 10.XI.08. Z. A.

Dvarininkai ir vagis.

190... metais prisiejo
man važiuoti etapu per Kan-
no guberniją. Kelionės dra-
gais tankiausia buvo vagis,
tarp kurių buvo ir arklių va-
gis. Nuo jo girdėjau, kad Kan-
no varpininkai turi artimus
ryšius su arklių vagimis. Jei-
gu dvarininkai reikia pigaus
arklio, tai jis kreipiasi prie
vagies, ir tas pristato. Vagis
net vietomis turi dvarus, kai-
po savo lizdus. Taip Panevė-
žio paviete iš bajorų (rodosi
smulkių) Mingailo turėjo
dvarą (o gal tik nuomojo, ge-
rai to neatsimenu), kuriame
buvo vagių lizdas. Tame dva-
re (vardo nedagirdėjau) va-
gis slėpėbo vogtus arklius,
o pats Mingailo laikė pa-
leistuvės namus su mergo-
mis, kur vagis galėjo po sun-
kių darbų pasilinksmyti. 1906 metais Mingailo dvare
rado vogtus galvijus ir jis pa-
kliuvo kalėjimui. Laikė eta-
po su juo susitikau ir nuo jo
tą viską girdėjau. Apie va-
gių lizdus dvaruose ir apie
Mingailos mergas ir dvarą
girdėjau ir kitose vietose nuo
kitų vagių. Toliau Mingailo
papasakojo, kad vieną kartą
jį apielinkę įjieskojo vogto
arklio. Tas arklis jau buvo
pas dvarininką Z. [Panevė-
žio pav., V—liū dvare]. Dva-
rininkas labai persigando ir
nuėjo pas Mingailą, kad
paslėptų. Ir paslėpė. — Mūsų dvarininkai tankiai
užpildinėja ant savo darbi-
ninkų, būk šie vagis. Bet
kaip matome, tai ir jie patys
be vagysčių apsieiti negali.
Dvarininkai vagia ne tik ar-
klus. Taip tie, ką neturi sa-
vo girių, neskauto už vagys-
tę, jeigu iš svetimos girios
kartu su nupirktais medžiais
parsivežtų ir nenupirktų. Po
teisybei, ne jie patys veža, tik
jų bernai, vienok jie palie-
pia savo bernams svetimą gi-
rią apvogti. — Kas nuolat apvagia darbi-
ninką, tas ir nuo savo drau-
gų—dvarininkų ši tą nugrie-
bia. Visai buna. 26.X.08. Etapu ejęs.

Stebuklas.

Sejūdėjo visa apigarda. — Visi kalba apie stebuklą,
ką pasirodė Tamsukų kaime.
Moters, bobos, davatkos bė-
gėjo, juda, kruta, plepa.
Ant jų lupų stebuklingas
atsitikimas. Senukės, išgir-
dė apie naują, žegnojasi,
kitos sudejavę dievobaimin-
giu niurna: „dievuli tu ma-
no!“ Seniai nori pasiteirauti,
o jaunimas juokiasi: „Palai-
zyk, tai gal ilgesnis liežuvis
užaugęs“, sako vienas. — Netiki, tai eik paži-
rėk! — Vis plačiau ir plačiau žmo-
nės šneka. Jau naujiena pa-
siekė ir kleboniją; jau išgir-
do kunigai ir miesčiuo-
davatkos, ką eđa neuždirtą
duoną, bet dėl dievo meilės.
Niekas nežino, kas per ste-
buklas, bet visi žino, kad ste-
buklas. — Vieni pasakoja, būk bobai.
grįžtant iš jomarko[gerai gal
buvo įklausus], pasirodė, kaip
dievulis ant kryžiaus sudejavę
vo ir ką tai šaukė; kiti sako,
būk tas dievulis nešaukė, bet
tik kruvinomis asaromis ver-
kė; yra ir tokių, ką tvirtina,
būk dievulis norėjo nuo kry-
žiaus nuplūsti, bet storos vi-
nės neleido ir nuo to iš rankų
ir kojų pasirodė kraujas. To-
liau atsirado tokių, ką divi-
nos, būk seniau Tamsukų
kaime jokio kryžiaus nebu-
vo, tik vieną gražią naktį ji
anioluai atnešė. Kas netiki,
te nueina į Tamsukus ir per-
sitikrįs. — Reikės rytoj nuvažiuot
pažiūrėti to stebuklo, — tarė
kunigas Neapšvietys. — Gal
bus galima pelynti. — Aut rytojaus žmonių bažny-
čioje mažai buvo. Tarp pote-
riaujančių nematyti nė vie-
nos davatkos. Pas kryžių gį
susirinko nemenkiasis bu-
rys. Vieni verkė, kiti pote-
riau, trėti snabzdėjo, bet
nieks stebuklo nematė. Visi
ko tai laukė, visi jautė, kad
ko tai truksta. Kunigo truk-
sta, kunigas turi atidengti
aklųjų akis. — Jau buvo penkta valanda,
kada pasirodė klebonijos ar-
kliai. Išlipo iš brūkšnių kuni-
gas Neapšvietys, o nuo „ko-
lo“ nuoko „klapčiukas“. — Matoma nemažas stebuk-
las, mąstę kunigas. — Žmo-
nių apšėiai yra; bus galima
pasipelninti ir sau..... — Tuo tarpu prisitartino prie
kunigo vienas seniuks, die-
vobaimingai pabučiavo ranką
ir tare: — Čia arti gyvena moteris-
kė, ką matė, kaip... — Pašauk! — paliepė ku-
nigas. — Atejo apisenė bobelė, Šnap-
sė vardu. — Pasakyk, mano dėdienė-
le, ką matei? — tarė kuni-
gas. — Oi, kunigėli, kunigėli!
Tai buvo nemažas cudas.
Kaip man pasidarė gaila to
dievulio, sakau, reikia ant
jo sveikatos išsigerti. Parė-
jau namo ir sakau; reikia,
—sakau... — Na, tik sakyk apie ste-
buklą! Ką matei? — suriko
kunigas. — Buvo sėrodoj jomarkas,
—pasakoja Šnapšė. — Nuve-
džiau savo paršinką parduoti.
Sakau, be penkių rublių ne-
atiduosiu, sakau, Sako, kad
kudas. Tai padlos sakau.
Teip penėjau, teip šėriau, sa-
kau. Kad jie pastipyt, sakau!
— Pasakok apie stebuklą! — Tuojau, tuojau, kunigė-
li! Tai tie judošiai sako, kad
kudas, o aš sakau, kad neat-
iduosiu be penkių rublių. Kaip
gavau penkis rublius... — Tai pragėriai! — iškišo

jaunas vaikas, Autanas Mi-
kolainis. — Nemažyk! — suriko
supikęs kunigas. — O
jus dėdenelė nepaisikit, ką
jis tenai plepa. Toliau pasa-
kok! — Kad užmiršau ant ko su-
stojau. Šita, rup...! — Tik nesirupuziuk! —
Gali atsidurti, kur pipirai au-
ga. — Tu pats, kvaily, atsidur-
si! — Gana, gana, iškišo ku-
nigas. Nutlikit. Na, gavai
tris rublius... — Ne tris kunigėli, bet vi-
sus penkis. Paėmiau pinigų,
sakau, reikia jau namon eiti—
jau vėlu, saulė žemai. Tik
užėjau, kad ant paršuko svei-
katos, sakau, reikia išgerti.
Pailsau beidama ir sakau, re-
ikia atsisėsti pas kryžių. Sė-
džiu. Rankas turėjau suside-
jus ant kelių, ir sakau, tai
sunku gyventi. Tik tą sakau,
kaip pakšt ir lasas kraujo už-
krito ant rankos. Žiūrau aug-
styn, o dievulni iš rankų ir
kojų kraujas bėga. Taip išsi-
gandau, sakau, jau pati neži-
nuu, sakau, kaip namie atsi-
dūriau. Kaip man, sakau, pa-
sidarė gaila to dievulio, sa-
kau, peikia už jo sveikatą
nors laselį, sakau... — Jos jau niekas ne-
klauso. Visų akis buvo at-
kreiptos į kryžiaus pusę ir vi-
si matė, būk ištikro iš rankų
ir kojų kraujo bėga. Žmonės
krito ant kelių ir pradėjo
garsiai verkti. Kunigas apsi-
rėdė baltai, užtraukė kokią
tai giesmę, paskui paėmė ir
rankas krapilą, pakrapino
kryžių, žmonės tuom ir užbai-
gė atlikti savo verkimo gą-
„dievo garbinimui“. Po visų
ceremonijų kunigas užlipo
ant kedės ir pradėjo pamok-
slą sakyti. — Vardan dievo-tėvo ir
sunaus ir dvasios šventosios.
Amen. Mieli klausytojai! Jūs
čia esate švietkai nemažo cu-
do. Tai dievas, matydamas
jūs grieikus, matydamas, kad
jūs užmiršote šventos bažny-
čios prisakymus, neklusot
kunigų, norėjo palikti jus,
norėjo duoti jus šėtonui, kad
tas paskui spirgėtų ant skau-
radų, virytų smalio. Bet vies-
pats dievas, ponas mūsų, dar
pasigailejo jūsų grieisninkų
ir pasiliko ant kryžiaus dar
kartą savo kraują pralietį už
jūsų grieikus. Grieisninkai,
pulkit ant kelių, muskites į
krutinę ir melskite viešpaties
dievo neapleisti jūsų, kad do-
vanotų jūsų kaltes. O aš tuo
tarpu surinksiu pinigų, kad
permaldaui poną mūsų.
Amen. — Beveik visi puolė ant kelių
ir meldė dievą neapleisti jų.
Tuo tarpu Autanas Mikolai-
nis tarė į savo draugus. — Ir ko žiopseti, kaip durniai
kunigo plepalų klausio. Vini-
surdijo, lijo, tai ir sliedai
ant medžio pasiliko. Kuni-
gas net dievo rustybę rado,
kad tik pinigų prisirinkti.
Eime namon! — Davatkos pasiputė ir būtų
išdraskę Antano akis, kad ne
jo draugai. Kunigas teipogi
supyko, bet nudavė, būk nie-
ko negirdi. Kiti vyrai pradė-
jo geriau kryžių prisizūrėti,
ir pamatė, kad Antano teisy-
bė pasakyta. — Tai apgavo ta girtuoklė,
tarė Vincas Lengvatikas. — Tik
auksiną nereikalingai atida-
vian. — Vyrai ir kai-kurios iš mer-
ginų susigiedinę pradėjo sa-
linties nuo kryžiaus. Gėda
jiems buvo. Pamatę tai kuni-
gelis, supylė variekus ir auks-
inų į kišenių ir „mars“ į
kleboniją. Teip greit pabėgo
kunigas, kad pamiršo „klap-
čiuką“ su šventu vandeniu.
— Tai pragėriai! — iškišo

ant kelio, pakrapino davat-
kas ir nubėgo paskui vežimą.
— Kad tave velniai! — pra-
dėjo plusti davatkos. — Autanas šimtą kartų liko
iškeiktas. — Tokia tai buvo pradžia ir
galas stebuklingos vietos
Tamsukų kaime. Ne visur
vienodai pasibaigia. Kitur
stebuklas ir ilgiau apsigyve-
na. — Tai tau ir stebuklai!
12.XI.05. Z. Aleksa. — Pastarajam laike daug
galima buvo patėmyt „iš bi-
bliografijos“ kritikavimą ra-
stų. Nors aš ir labai nenorė-
čiau prisidėti prie tų kritiko-
rių keliamos greičiau polemi-
kos, negu kritikos, vienok už-
tylėt negaliu, neišreikšęs savo
nuomonės, kur yra paliečia-
ma reikalai visuomenės labo
ir apšvietos. — Kritikos (?) raštų šiandien
daugiausiai telpa „Vien. Lie-
tuvinkų“ skiltyse. — Nežinau, kaip kitiems ro-
dosi, o man išsiziuri, kad kri-
tikoriai, kludydami raštus,
negali pasiremti ant vėjo ir
ledo, bet ant grynai stiprių
faktų. Duokim sau, po to-
kiais raštais turėtų pasirašyt
tikrą savo pravarę ir adresą.
Teisinga kritika niekad ne-
padarys tave neapkenčiamu
autoriams, bet suves į arti-
mesnę pažintį draugiskumo
tarpe. Bet tiejie, kurie pasi-
rašo slaptavardžiais po užsi-
puldinėjimu raštų, yra pilni
neteisybės ir melagingumo.
Bijodami iškištį savąjį kailį,
vienatiniui save gali tiktai
slėpti. — Jeigu-gi laikraščių redak-
cijos tokių kritikorių raštus
talpina ir ant jųjų bepamati-
nių išvadųjimų nepatėmija,
bet leidžia jiems teršt iki pa-
skutinės seilės, tai jau čia tu-
rime antrą klausimą. Palik-
dami kritikorius nuošaliai,
pakalbėsim apie redakcijas.
Kartais redaktoriai prieš tai
išsireikšia, kad „su kritikai-
s raštų polemizuotis, esą, nega-
lima“. Klausimas kodėl ne-
galima? Ar dėl to, kad vieto-
je teisybės, rašo melagystę ir
neteisybę? Kodėl negalima?
Kur tikriejie jūsų faktai?
Kuomi paremiat žodį „nega-
lima“? — No. 18 „Vien. Liet.“ Patė-
mijau straipsnelį ant pusla-
pio 4-to po antgalviu „Kriti-
ka ir bibliografija“. Kritikuo-
jama ten knygtė „Krikščio-
nybė ir Socializmas“. Kri-
tikas pabaigoje straipsnelio sa-
ko: „Knygtės turinys gana
platus ir margas. Bet ją ne-
galima pavadinti „Krikščio-
nybė ir Socializmas.“ [O kaip
jį galima buvo pavadinti?]
Joje nėra tas, kokių vardu už-
vardyta. (Kodėl nepaaiškinti
jau vardas tinkamesnis?) Au-
torius matomai norėjo išaiš-
kinti skirtumą krikščio-
nybės socializmo tar-
pe, bet kaip tenai norėta pa-
rašyt—sunku suprast (Kaip
jūs supratimas norėtų, kad
but parašyta), nes jokių ribų
nėra. (Kokių jūs ribų norite?)
Is pirmo straipsnio kalbama
apie Kristaus apaštolus ir so-
cializmą, galop pradėdama
apie Rockefellerį ir Morga-
ną, (o koks gi tarpe paminė-
tųjų ypatų yra skirtumas?
Kristus ir jojo apaštolai gy-
veno ant žemės ir ginė reika-
lus beturčių. Rockefelleris ir
Morganas taipgi save pasi-
skaito karštais krikščionių
apginejais, ką liudyja jų
nuolatinės aukos statymui
į krikščionišką bažnyčią. Aiš-
kinti nereikės, kad jie dabar
gyvena ant žemės, minias
biednosios liaudies išna-

dodami. Tame ir yra di-
delis skirtumas ir taip baigia
apie Amerikos kapitalizmą.
(Kaip geriaus turėtų būt už-
baigta?) Tam panašūs ir kiti
straipsniai, kuriuose atkarto-
ta tik paprasta pasakėlė: ka-
pitalizmas tokis, socializmas
kitokis. (Jeigu socializmas
butų tokis, kokis šiandien-
nis kapitalizmas, tai kapitalis-
tai nepersekiotų teisybės my-
lėtojų, kurie skelbia grynais
faktais prirodydami jų biau-
rius pasielgimus su miniomis
—turto tvėreėjais ir jųjų pačių
užaikeitytojais. Socializmo
laikytojus bus teip, gyvesime—
teip, rinksiame valdininkus—
teip ir t.t. (Tikejamsi sulaukt
kritikos gal už nusitolinima
nuo originalo, vienok nuo
kritiko aplaiku ką kitą.
Rimtai galiu sakyti, kad
straipsniai, tilpę toje knygu-
tėje „K. ir S.“ ne tik kad bu-
vo perskaityti angliskoj kal-
boj, bet ir viešose diskusijose
iškratėti, ir da po šiai die-
nai nesimatė, kad kas galėtų
prirodyt, kad teip nebus ga-
lima bet socializmo laikuose.)
Bet pats autorius da nežino,
kaip bus. [O kritikas jei ir
žino, tai kodėl nepaaiškino?]
O tą... tik ateitis parodys.
Ne tame svarba, kur daug
pasakytą, bet ten, kur kalba-
ma tik apie tą, ką nori iš-
reikšti. [Reik paaiškinti, kaip
turi būt išreikšta?] nes kitaip
reikalas stovi žemiau kritikos.
— Apie kalbą nei nerasyšiu,
dėlto kad knygtelė stovi žemai
mūsų literaturoj. (Kodėl ne-
paaiškinti del visų žinios, ko-
kia toji augsta mūsų litera-
tura?) — Stebėtina man tik tas, kad
tasai p. J. Jaunutis rašė į „V.
L.“ „V. L.“ buvo progresi-
viska, tik dabar pradėjo ji ei-
ti atgaleiviskai. Tą gal patė-
myti kiekvienas protaujantis
žmogus. Prišakyj to visko
yra redaktorius, kuris susiki-
virijęs su keletą ypatų, pri-
klausančių į socialistų są-
jungą, negalėdamas kitaip į-
kast ar Sąjungą suardyti nuo-
latos kelia polemikas, pasi-
kviečia sau tokius raštinin-
kus kaip ponas P. Norkus ir
kompanija, kuris besisulida-
mas but L.S.S. sekretorium
likosi socializmo neišklaus-
ytas. (Kam tas? Red.) Nuo to
laikojis liko raštininku „po-
lemikos feljetonu“. — „V. L.“ redaktorius, kada
buvo „Kovos“ redaktorium
keli metai atgal patsai visoms
spėkoms gynė socializmo idė-
ją. Tam laike „Kovos“ išlei-
tuvėje atsispausdino dvi ma-
no taisytas knygtės — „Agi-
tatorius“ ir „Kaip aš tapau
milijonierium“. Kartą Bago-
čius paskutinę knygtę ir
bandė užkliudyt, redaktorius
parašė jam gana ilgą patėmy-
jimą. Bet kur šiandien toji
nuomonė? Per „V. L.“, daleis-
ta žmonės purvinom ran-
kom praust kitus. Ne! brolau,
kol pats nenusivalysi nuo sa-
vės purvus, negali valyt ki-
tus! — Tam pačiam No 18 „V. L.“
ant pirmutinio puslapio po
antgalviu: „Naujas tipas
mūsų raštuose“ tilpo
straipsnys. Autorius jojo
K. J. Virsnį beveik visur at-
kartuoja p. Ikso straipsnį,
nr. 17 „Keleivis“, kuriame
buvo daug daugiau teisybės
pasakyta, negu K. J. Virsnis
nori suprasti. Pažįstu gerai
„V. L.“ redaktorių ir p. K. J.
Virsnį, ir tik galiu stebėtis iš
jų tokio... sau protavimo!
Keli metai atgal tas pats re-
daktorius per „Kovą“ rašė
mokinamas publiką (klausy-
tojus prakalbų): „Jeigu
kartais kalbėtojas buna ir ne-
prisirengęs ir ne gana gerai
nukalba, tačiau jam reikia
pritar, nes kita syk jis ge-
riau prisirengs“. Tai buvo to-
[Tasa ant 3 skil. 3 pusl.]

W. B. Kerr.

Inkorporuota karve Kaip ingyti pinigus.

(Versta iš anglų kalbos.)

(Užbaigta.)

— Aš manau, kad ne, — atsakė šaltai Hooveris, — matydami didelį reikalavimą, aš nubalsavau padidinti kapitalą iki 81 dolerio, ir tokiu būdu dabar aš turiu 46 šerius, o jūs tik 35.

Nusistebėjo visi, o Loganas tarė: „Ar gi tu nesakei pats, jog karvė verta 61 dolerį. Tad iš kur gi imasi kiti 20?“

— Tai yra vanduo, — aiškino Hooveris, — nėra galima padaryti jokią korporaciją be vandens.

Ziūrėk pone Hoover, per daug tu apgaudinėjai mus savo korporacija. Mes bandysim viską patirti apie tavo karvę.

Jie teip ir padarė. Sušnypinėjo, jog Jersės karvė vadinasi Mollie, o Betsy buvo prasciausia iš visos kaimynės.

— Juk ta karvė nėra verta daugiau kaip 25 dolerius, — tarė Loganas, šerinių kų susirinkime.

— Užtai aš ją korporavau, — atsakė Enrikis, — kad pakelti jos vertę. Korporacija yra verta tiek, už kiek ją gali parduoti.

— Na, tai turi dabar pirkti nuo manęs šerius, o jei ne, tai bus bloga.

— Aš neatsisakau pirkti, bet jūs savo pasielgimu numėt kainas ir šerai yra puolę iki 40.

— Ar tas reiškia, kad tu mums duosi tik 40 centų už dolerį?

— Tikrai teisybė. Už tiek tik aš juos galiu parduoti. Jie tiek tik verti.

— Mes tave suareštuosim už apgavystę.

— Jūs to negalit padaryti. Jūs pirkot šerius iš liuosos valios, ir jūs šnipinėjimas numušė jų kainą. Už tai jums ir gerai ir jūs turit būti užganėdinti tuom, ką gaunate.

Pasipiktinimas buvo didelis, o akių išveizda buvo daug reiškiniai.

Vakare apie devintą valandą Hooveris nuėjo atidaryti duris; išgirdęs balsą lauke ir patėmęs žmogų ant arklio nuėjo paklausti, ko jis nori. Priėjus prie vartų, išsoko pusė tuzino žmonių. Vienas turėjo tvoros lentą, antras smolą puodą, o trečio krepšys išrodė lyg kad jame galėjo būti plunksnos.

Prie mėnulio šviesos Hooveris patėmė no visas aplinkybes, ir ilgai nesvarstęs tarė prielankiai:

— Labą vakarą, kaimynai, aš labai džiaugiuosi, kad jūs atsilankėte. Aš norėjau jus matyti ir pasakyti, jog Betsės pakilo vėla. Istikrų, aš nesu priešingas mokėti jums nominališką kainą.

— Mes manėm, jog šerai galėjo būti pakilę, — atsakė vienas iš jų sausiai, — štai delko mes užėjom pas jus; bet kadaigi mes panešim daug darbo pakelimi kainas, (čion jis pažūrėjo į savo tvorą) mes manėm, jog nėra galima parduoti pigiaus kaip už 120.

— Tas išrodo lyg per daug, — tarė Hooveris nusiminęs.

— Korporacija verta tiek, už kiek ją gali parduoti.

— Tiek to, — tarė Hooveris. Kad įtikti savo kaimynams — jis atskaitė po šešis dolerius už kiekvieną puodą iš penkių šerų.

— Neužmiršk parduoti juos pirm, — negu jie nupuls vėla, — pasityčiojo vienas iš su klyksmu jie nuėjo šalin, o Hooveris skubino į savo gričių ir atsisėdo į kėdę.

— Ar žinai ką, — tarė jis pačiai, — mažuma norėjo manę išmaluoti ir plunksnom apipilti.

— O ką, ar aš tau nesakiau. Teip nu-eina ant niekų visi tavo plenai. Pradedant giriesi, kad tavo paveikslas bus laikrastyje, o užbaigoje grėsia smala ir plunksnom. Tau ir gerai. Korporacija nėra geras darbas.

— Bet kiti tą daro, — protestavo Enrikis, — ir nieks jiems už tai nieko nesako. Kodėl jie nesmaluoja J. P. arba John D.

— Gal but jie tą padarys kadanorint, — atsakė moteris, — ir jeigu jų korporacijos nėra geresnės už tavo, jiems teip ir reikėtų padaryti.

Per šešias savaites po tam atsitikimui ji davė jam sumazintą porciją ir karvei mažiau buizos. Žinoma Betsė nebuvo nieko kalta, bet ar ne rašė Enrikui gubernatoriaus savo laike:

„Aš rodyčiau labai nevertuoti per daug vandens atskiedimui kapitalo. Pasikutinė mūsų inkorporuota karvė išputo nuo vandens ir pastipio.“

New Yorko bedievybe.

Po tokiu antgalviu straipsniu R. S. Bakerio tilpo birželio mėnesio numerį „The American Magazine“. Minėtas tirinėtojas užsiėmė klausimu apie bažnyčias, ar jos pasiekia žmonių minias, ar jos atsako šių dienų aplinkybėms. Jis aplankė daugybę bažnyčių, kalbėjo su daugeliu kunigų, tirinėjo labdaringas draugystes ir ant galo kreipėsi į unijas, ką jos apie tai mano. Idomus dalykas, anot jo, yra tas, kad pats bažnyčių tarnai išreiškė neuzsiganėdinimą iš savo darbo ir nusiminimą. Ch. Jefferson, pastorius vienos didžiausių bažnyčių ant Broadway išsireiškė teip: „Tuom tarpu, kada bažnyčia yra pripildyta abejonių ir laimės, žmonių minia kaskartas la-by-n tolinasi nuo bažnyčios. Paskutinieji dešimtys metų buvo liudniausi patirime krikščioniškų veikėjų“. G. C. Lorimer, baptistų bažnyčios pastorius, sako: „Amerikoje yra religiškas krizis, kad ir kasžin kaip nenorėtum tą pripažinti. Šiandieninis tikėjimas tur labai mažai gyvybės“. Dr. Laidlaw, tirinėjęs plačiai New Yorko bažnyčias sako, kad New Yorko 1905 metuose buvo su viršum milijonas protestonų neeinančių į bažnyčią. Skaičius parapijonų, nežiurint į augimą gyventojų skaičių, ne tik nesididino, bet da mažinosi. Romos katalikų bažnyčia atjaunėja ta pat polimą savo galybės ne tik New Yorko, bet ir kituose miestuose. Tą pripažino arcivyskupas Falconio, popiežiaus pasiuntinys. „Šiose dienose dvasia tikėjimisko apsilėdimo ir palaidumo krikščioniškos dorybės perėmė gilumą krikščioniškos šeimynos. Kad sustabdyti tą pavojingą tendenciją, mes turim atgauti tikrą krikščionišką dvasią.“ Tas pats ir su žydais. Ypatingai jaunoji gentkartė šalinasi nuo sinagogos ir tėvų tikybos. Kunigas Stelze, užveizda darbininkisko skyriaus Prezbitery bažnyčioje kalba teip: „Bažnyčia šiose dienose pergyvena didžiausią krizį savo istorijoje. Niekas negal užginčyti, jog bažnyčios povaliai, bet tikrai nustoja dirvos New Yorko. Beveik visuose miestuose matome, kaip bažnyčios kraustosi iš tirstai apgyventų, vietų kur labiausiai yra reikalingos. Paskutiniuose metuose 40 protestonų bažnyčių išsinešdino iš tvirčiausios New Yorko dalies, tuom tarpu kada atsikrauste apie 300,000 žmonių.“ Išsinešdine daskui žiuri su apgailejimu ant apleistų vietų. Jaučia, kad lyg negerai padarę bėgdami nuo žmonių, kad užpildyti spragą, bažnyčios bandė steigti misijas savo kaštais: samdo namus, apmoka pastorius, suteikia muziką ir paskui tik stebesi, kad žmonės nesigrada į jų misijas. Kunigas Gaylord White sako apie tas misijas teip: „Misijos koplyčia yra blogai užmanyta, nepatraukianti akių, kartais labai prastai išveizdi, „bet ganėtinai gera neturėjams“ turi tokį pat ir pastorius — visas reikalkas nedemokratiškas, įleidžiantis protą ir garbę darbininkų, yra pilnai nenusisekęs.“ Tarpe turčių yra geismas tą viską pataisyti su pinigais, — bizniškai. Ir tas yra tik išreiškimas silpnumo. Kada institucija jauna, pilna tikėjimo ir vilties, ji tarpsta nežiurint į blogą medegiską padėjimą. Bet kada pasėsta, netenka užsitikėjimo, tada stengiasi paslėpti savo sutrušimą, ištatydamas prieš akis medegiską galybę. Kada dvasia miršta, akmeniniai trobėsiai kyla į dangų. Visų protestonų kunigų užduotis, anot Bakerio, pavirsta į rinkimą pinigų. Išreiškimu tos dvasios yra statymas dabar šv. Jono katedras, kuri atseis apie 20 milijonų dolerių. Ji yra pastatyta pamėgdžiojimui senovės katedrų, bet yra tai tik pamėgdžiojimas. Katedros buvo svetiškos bažnyčios trilitko amžiaus. Pastatytos pačių žmonių jų pačių naudai, jos išpradžių buvo miesto namais. Buvo tai ant syk muzejus, turgus, teismas, archyvas ir net darbo rinkas. Švento Jono katedra į tą panaši. Statymas puikių bažnyčių įėjo į madą tarp visų tikybų. Pinigų yra — o visgi nesiseka. Metodistų nedėlinėse mokyklose skaičius lankytojų nupuo 1890—1897 m. nuo 7.101 iki 3.901. Tas pats ir su kitoms sektoms ir ne tik New Yorko. Pinigų pilna, vaikų teipgi, bet nedėlinė mokykla tuščia. Kad tik mes, sako pagautum vaikus, tad but viskas gerai, bet kaip tyčia nepagauna. Na ir ką daryti? Kaip patraukti žmones? Daugelis kunigų uždarbojasi rinkimu pinigų, o tuomtarpu užsiupola ant mažozių, bara nedėlinius pasilinksmimus, teatrus, vaudevilius, žaidimus apskritai neturėjų pasilinksmimus, bet neuzkabina turčių žaidimus. Žmogus darbininkas tik tada atjaunėja bažnyčia, kada ji atima nuo jo nedėlinį pasilinksmimą. Kita kunigų dalis bando gailaus permatyti reikala. „Mes suprantam, kad davimas pinigų ne ra viskas. Reik eiti giliaus.“

(Užbaigta bus.)

(Tasano 2-ro pusl.)

kie pamokinimai, leisti iš lūpų dabartinio redaktoriaus „V. L.“.

Ant galo p. Virsuo straipsnelio atkartosi šias eilutes: „Tokie straipsniai baisiai teršia laikraščius, o „Keleivis“, talpindamas tokius straipsnius, virsta į teršalų laikraštį; jei teip ir ant toliau eis, tai jam vieta — meslyne...“ (Manau, meslyne bus vieta raštams, kuriuos išleidžia K. J. Virsuis).

Kada-gi pranyks mūsų literaturoje „pseudo-literatai“?

20 num. „V. L.“ yra duotas man atsakymas, kaip ir daugybei kitų. Atsakymas skamba šep: „Gal but kad raštų kritikas nesuprato Tamistos gerų norų, kuriuos savo veikalelyje norėjot apreiškė visuomenei (Aš jau apreiškiau), vienok matosi, kad ir Tamista jo norų nesupratote. (Kaipgi jūs žinote, kad aš jo norų nesuprantu)? Jo kritika gal ir neaiški, bet joje nebuvo neteisinių užsiupolimų. Todėl nėra ką ir vesti polemikas. Blogai būtų, jeigu dėlei kiekvienos knygutės kritikos imtųsi autoriai su kritikai bartiesi. Iš teisingos kritikos reikia pasimokinti, o ne pykti.“

Bet ar nors vienas skaitytojas „V. L.“ galėjo pasimokinti iš tos kritikos? Nors keiliolika sykių būtų galėję perskaityti, niekur nebūt radę pamokinančio privedimo, kaip turėtų būti geriau.... Kokia mintis būtų aiskiau visuomenei suprantama, to tenai visai nepasakyta, tad ar tokios kritikos gali būti pamokinimu?

K. Rutkus.

Gen. Del. P. O.

So. Boston, Mass.

KORESPONDENCIJOS

Baltimore, Md.

Vietinė 14-ta kuopa L.S.S. kuopa, 15 d. gegužės pastatė ant scenos dramą „Pirmi Žingsniai“ parašyta Br. Vargš. Aktoriai savo roles atliko vidutiniškai, vieni geriau, kiti blogiau; bet kaip darbininkai ir teip gerai atliko. Tik gaila, kad žmonių susirinko mažai. Baltimore visuomenė visiškai atydos neatkreipia ant perstatymų bei prakalbų; verčiau „smuklė“ tuos kelis centus „prazulyt“ negn ant teatro nueit.

Ant rytojaus t. y. 16 d. gegužės atsisbuvo 11-ro rajono konferencija; apie ją nieko neminėsiu.

Tarp Baltimores rubsiuvių ir vėliskilo streikas. Plačiai pagarsėjęs tarp Baltimores ir visos Amerikos lietuvių, kalpo kalbėtojas, prelegentas ir dramų rašytojas, V. Nagornovskis, buvo užveizdetoju vienos rubsiuvių dirbtuvės, kur dirba beveik visi lietuviai. P. Nagornovskis pastaruoju laiku teip nemaloniai pradėjo elgtis su darbininkais, kad tie netekę kantrybės turėjo mesti darbą ir streikuoti. Ir teip 17 d. šio mėnesio išėjo ant streiko apie 300 rubsiuvių dėl vieno tik-tai kapitalisto tarno, kurį darbininkai netbutinai nori pašalinti iš tos dirbtuvės.

Streikieriai laikosi tvirtai ir nėra abejonės, kad streiką išlaims. Garbė darbininkams, kurie nenor lenktis sprandų prieš savo niekintojus. O gėda tokiems Nagornovskiams, kurie tarnauja beširdžiams kapitalistams ir padeda siurbti iš darbininkų pasakutinius jų syvus.

Putinelis.

Philadelphia, Pa.

Smagu yra girdėti. Iki šiol Philadelphiaje da nebuvo pa-

statytas ant scenos jokio svarbesnio iš senovės lietuvių gyvenimo istoriškas atstikimas, kurį galima būtų tikrai pavadinti teatru, todėl „Laisvės Kliubo Teatrališka Grupa“ 24 gegužės atlošė didelį teatrą po vardu „Živilė“. Nors milžiniškus kaštus turėjo panešti, vienok atlošė neblogiausiai, todėl nesarmata suteikti ir pagirimą.

Neturiu nė jokių ypatingų ir nenoriu nė vieno girti, nė antro peikti, todėl kad nepalaikytumet už piktą jog pasakysiu, kad esu patėmyjęs aktorių silpnumą. 1-mas Karijotas Lietuvos kunigaikštis, savo judėjime ir kalboje perstatė ne kunigaikštį, bet prastą kaimietį. 2-ras, Ivanas gudų valdonas savo judėjimą gana puikiai atliko, bet kalbos nebuvo galima girdėti. 3-čias, Boleslovas lenkų karžygis, visai prastai lošė, o Terla, Rigimuntas, Ajdūtė, Zbignevas, tarnas, kareiviai ir vaidelintės atliko gerai. Živilė, Porajus ir Vaidyla, galimas sakyti, atliko savo roles tikrai vaizdingai. Tarpe aktų A. Laurinaičiūtė dainavo angliskias dainas. Publikos buvo nemažai susirinkusios ir visi buvo užganėdinti. Aš patariu, kad „Laisvės Kliubo Teatrališka Grupa“ lavintusi ir ant toliau tam panašiais teatrais, nes tokie darbai ir užsiėmimai atneša mus jaunomenei geistinus vaisingus.

Buves Teatre.

Raymond, Wash.

Aukos. Balandžio 11 d. atsisbuvo Juozo ir Marės Bitinių dukters krikštynos, ant kurių susirinko būrelis tautiečių atjaunėlių kančias kovojančių karžygių už visuomenės labą ir suaukavo \$5.75, kuriuos išskiriamo sekanciai: \$2.00 pargavusiam moksleivui J. Beširdžiui, \$2.00 politiškiems kankiniams Lietuvice ir \$1.75 karžygiui revoliucionieriui palidėjusiam savo koją kovoj su priešu. Visiem aukautojams ištariam širdingą ačiū. Aukautojų vardai: K. Baranauckas \$1.00, St. Zibikas, A. Skrebutas, M. Sedzis, J. Poviliunas, M. Bitinas, K. Seredzis po 50 c.; A. Bitiniukė, Ona Vasilienė, J. Bitinas, A. Skrebutas, M. Bitinienė, Ad. Bitinas, A. Vaičiūnas po 25c. kiekvienas.

K. Seredzis.

Atėmus \$2.00 Beširdžiui, likusius \$3.75 perdusome Rev. Rem. Komiteto išdinkimui. J. O. Širvydų. Redakcija.

Aukos Kačergiui.

Montreal, Canada.

5-tą geg. d. atsisbuvo čia J. Krakaucko vestuvės. Svečiai, gražiai besilinksmindami, atsiminė ir apie savo brolius, nelaimėj eančius. Užmanyta paaukauti po ketelį centų J. Kačergiui. Užmanymas tapo paremtas ir tuoj sudėta \$7.00 aukų, kurias „Keleivio“ redakcijos ir mel-dinamio perisūsti kankiniui J. Kačergiui.

Pinigų aukavo šios ypatos: J. Karvelaitis 50 c.; W. Maksvitis 30c.; Po 25 c. aukavo šios ypatos: J. Kubilius, Gen. Krokavskienė, S. Jorkšaitis, A. Baltušis, J. Salavejus, J. Skrinška, A. Paulikaitis, J. Snepunas, A. Matuzaitė, M. Zemaitienė, J. Meila, K. Remkevič, J. Krokavskas, J. Gerdavskas, J. Gataitis, J. Jorkšaitis, V. Kajeckas, A. Gerdavskas, K. Juškevičia, T. Klubis, M. Juškevičienė; M. Endrejavskas 20c.; K. Bernotavičienė 15c.; po 10 c. aukavo šios ypatos: M. Bobelintė, P. Rudaitis, M. Kairintė, M. Zemaitienė, M. Kajeckienė, J. Barinskė. Sykiu \$7.00 Buvo \$33.30 Viso labo \$40.30.

“KELEIVIO” agentai

J. Petrakis, Scranton Pa.
1414 Ross ave.
J. Ignatas, S. S. Pittsburg, Pa.
46 22 St.
John Luis, Baltimore, Md.
662 W Baltimore st.
M. Senkus, Lewiston, Me.
Box 247
J. Čeponis, New Britain, Conn.
21 Pleasant Str.
Jonas V. Gerdauskas, New Britain, Conn.
54 Lafael St.
Povilas Simonavičius, West Lynn, Mass.
70 Linden st.
J. Raulinaitis, So. Boston, Mass.
K. Kazlauskas, Struthers, Ohio.
Box 291
M. Petrauskas, Kenosha, Wis.
323 Oak St.
Jos. Mažeiko, New Britain, Conn.
27 Conmerton St.
B. P. Miskinis, Montello, Mass.
9 Arthur St.
P. Glaveckas, Baltimore, Md.
635 W. Lombard St.
Andrew Wickel, Philadelphia, Pa.
2752 E. Venango St.
F. Laurynaitis, Easton, Pa.
Box 196
WATERBURY, CONN.
J. Zemaitis, 824 Bank Str.
K. Asevičia, 102 Charles st.
Pranas Poteknovič, Montello, Mass.
35 Arthur st.
Leonas Griškatas, Brighton, Mass.
83 Waverly st.
S. Milinovičius, Chicago, Ill.
4357 S. Wood st.
Petras Kailius, Girard, Ohio.
Vasilaukas ir Dobrovolskis, Chicago, Ill.
2515 Kensington av.
J. Lukauskas, Lawrence, Mass.
54 Haverhill st.
Mike Galgat, Port Griffith, Pa.
P. O. Box 68
G. Baronas, McKees Rocks, Pa.
1013 Charters ave.
Vincas Yankauskas, Cleveland, Ohio.
1438 E 25 th st.
Frans Bakanauskas, Nashua, N. H.
45 High st.
Vincentas Staševič, Chicago, Ill.
839 Ashland av.
E. Rudminas, Shenandoah, Pa.
236 N. West st.
J. Vaitkevičius, New Haven, Conn.
145 Congress av.
Jonas Žvingilas, Springfield, Ill.
1711 E. Matheny ave.
Ig. M. Kudlauskas, Niagara Falls, N. Y.
332 13 st.
H. Lada, Springfield, Mass.
Box 572
Vincas Samuolis, Fitchburg, Mass.
24 Spruce st.
Jonas Walaitis, Ansonia, Conn.
490 Green st.
Jokubas Chestnut, Allegheny City, Pa.
1310 Gladstone st.
V. Raudonius, Collinsville, Ill.
P. O. Box 205
A. Shidlofsky, St. Louis, Mo.
1405 N. 7 th st.
C. Kavolius, Cambridgeport, Mass.
19 Harrison st.
A. Unguraitis, Brooklyn, N. Y.
120 Grand st.
Vlad. Domashevič, St. Louis, Mo.
836 Brooklyn st.
A. Černius, New York, N. Y.
502 W. 47 th st.
J. M. Danielius, New York, N. Y.
451 W. 19 st.
P. Tila, Charleroy, Pa.
149 Oakland av.
Adam Bogdanovič, 309 Portland st.
Simanas Karalius, 346 Lenox st.
Norwood, Mass.
M M Juska, 1289 W 22 st.
Chicago Ill.

Apgarsinimas.

Daktaras, kuris išgydo.

Nepaprastai paranki progasergantiems, kokią suteikia pagarsėjęs d-ras George Payne, apžiūrėdamas kiekvieną su X-Ray mašina ir duodamas visiems patarimą dykai. Sveikata yra turtas ir linksmybė. Kiekviena beveik liga yra išgydoma, jeigu į laiką bus apžiūrėta per išsilavinusį specialistą ir gydoma pagal naują būdą. Bet didesnė dalis specialistų labai aukštai brangina savo darbą, teip kad neturtingam žmogui sunku prieiti.

Ziurint į tai ir pasišventęs ant zemes daryti tiktai gerą, d-ras Geo. H. Payne, kuris gavo nuo daugelių išgydytų savo pacientų vardą. „Daktaras, kuris išgydo“, suteikia dykai patarimą ir apžiūrėjimą su X-Ray mašina kiekvienam savo pacientui, vyrui ar moterei, kurie tik kreipsis į jojo brenč ofisą po

num 390 Main st., kambaryai 331-2-3, Worcester, Mass. Slater Bldg. kasdien, išskyrant nedėlią, nuo 9 ir ryto iki 8 vakare.

D-ras Payne yra, galima sakyti, didžiausias specialistas Amerikoje, kadaigi daug jo amato draugų tankiai pas jį kreipiasi, kaip specialistų meistrai. Prie to da subrendęs išsilavinimas, tam tikras gabumas ir patirimas, įgytas laike 40 metų bandymų ir praktiškų universitetuose, ligonbučiuose ir didžiausia privatiška praktika Naujojo Anglijoje, reikalavo didžiausių elektriskų mašinų, kurios dabar pas jį randasi. Tarpe jų kelios naujausios ir geriausios X-Ray mašinos, su kurių pagalba jis permato kiauurai žmogaus kūną ir atranda ligos vietą, nereikalaujamas ant spėjimų. Jis turi teipgi du Inhalatorium kebinetu (nors ir vieno užtektų jo nepaprastam darbiui). Tos stebuklingos mašinos yra del gydymo džiovos, astmos, užsidedimo gerklinių išsišakojimų ir slogos. Jos jau tiek išgelbėjo žmonių, kad dras Payne jas pavadino sveikatos kambariais. Per jų vartojimą išgyjo daug žmonių, neturėjusių vilties jau gyventi ir baisiai kentėjusių nuo skausmo ir baimės mirties nasrų. Šalia to da, šis daktaras turi daug kitokių mašinų ir aparatų, kurie teipgi jam padeda surasti ligos priežastį ir ją pašalinti.

Jūs užduotis aiški.

Jeigu jums nusibodo jau sirgti; jeigu nusibodo būti sunkumu sau pačiam, draugams ir šeimynai — eik su vilčia pas tą didelį specialistą ir buk per jį apžiūrėtas. Jeigu pasakys, kad jūs galite but išgydyti, jus tikrai sugysite. Jeigu jūs liga bus neišgydoma, jis pasakys atvirai, ir jus suvedysit šimtus sunkiai uždirbtų dolerių. Bet tai retas atsitikimas, kad d-ras Payne pasakytų: „Aš nieko negaliu jums pageltbėti.“ Jo nepaprastas gabumas ir toli siekiantis mokslas tankiai išgelbsti nusiminusį jau ligonį, kada kiti daktarai atsisako išgydyti. Sutrumpink sau tolesnį skausmą, kentėjimą. Nebuk ilgai fiziškai sugrįdęves ir nerviškai suiręs, Ateik ir buk išgydytas.

D-ras Payne gydo džiova, astmą, užsidedimą gerklinių išsišakojimą, slogą su pagalba Inhalatorium, vienatini būdą del tų ligų pripažintą per Amerikos kongresą kovoje su džiova. Pamastyk ką tas reiškia! Prie to da jis gydo savo specialiskiu būdu kurtumą ir galpos užimą, visas ligas skilvio, plančių, kepenų, vidurių, kraujo, odos ir kaulų. Gydo be skausmo vežliges ir votis, nevartodamas ne peilio ir nesulaikydamas nuo darbo. Teip-pat jis daro su hermorhaidais, fistula, žarnų ligomis, reumatizmu ir kraujo užnuodijimu. Gydo ypatingas vyrų ir moterų ligas. Suvytinta jaunystės, chroniską ir nervišką nusilpimą, trumpą atmintį ir kitas sveikatos ydas. Visas tas ligas gydo greitai ir pasekmingai.

Nenešk daugiau ligos jungo. Nusivalyk nuo jo. Tegul d-ras Payne tau padės. Jis yra gatavas ir gali tą padaryti, tik turi pas jį kreiptis. Kreipkis tuoj. Savo sveikatos, kaip turto, ne atidėk ant kitos savaitės.

Prof. Dr. George H. Payne didis specialistas 585 Boylston st., Boston, Mass. Arti miesto knygyno ir dailos muzejaus, prie Copley sq. Telephone 3806 Back Bay.

